

ગ્રંથોને અવતરિત કરવાનો ઉદ્દેશ્ય

એક મોભિનની શ્રદ્ધા છે કે આ તમામ ગ્રંથો અલ્લાહ તરફથી મનુષ્યોના માર્ગદર્શન માટે અવતરિત કરવામાં આવ્યા હતા. તેનો સંદેશ અને આમંત્રણ તૌહિએ (એકેશ્વરવાદ)નો સંદેશ અને આમંત્રણ હતું. શિર્ક (અનેશ્વરવાદ, મૂર્તિપૂજા)થી બચવાનું આમંત્રણ હતું. તેથી અલ્લાહ ત્રાયાલાએ ફરમાવ્યું :

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الظَّاغُورَ﴾ النحل: ٣٦

અનુવાદ : “અમે દરેક ઉભ્મત (માનવ સમુદ્ધાય)માં રસૂલ (ઈશાંદૂત) મોકલ્યો કે (લોકો !) માત્ર અલ્લાહની ઈબાદત કરો અને તેના સિવાય તમામ ઉપાસ્યો (તાગૂત)થી બચો.” (સૂર: નહલ, આ.૩૬)

અલ્લાહ ત્રાયાલાએ આ ગ્રંથો મનુષ્યોના માર્ગદર્શન માટે અવતરિત કર્યા હતા. તેમાં બતાવવામાં આવ્યું હતું કે અલ્લાહનો સીધો માર્ગ શું છે, જેના પર ચાલીને લોકો અલ્લાહના ઈનામ અને બહુમાનના અધિકારી બની શકે છે અને તેમાં જે વસ્તુઓની મનાઈ કરવામાં આવી છે તેનાથી બચીને અલ્લાહની નારાજગી અને તેની યાતનાથી સુરક્ષિત રહી શકે છે. પરંતુ આ ગ્રંથો વધારે દિવસો સુધી પોતાના મૂળ સ્વરૂપમાં બાકી ન રહી શક્યા. તેમાં મનુષ્યોએ પોતાના હાથે ફેરફારો કરી નાખ્યા અને તે બધા વિકૃતિના ભોગ બની ગયા. આ ફેરફાર અને વિકૃતિના વિભિન્ન સ્વરૂપોનો ઉલ્લેખ કુઅન્ને-કરીમમાં કરવામાં આવ્યો છે.

વિકૃતિના સ્વરૂપમાં એક સ્વરૂપ ઈઞ્છાએ આયત, અર્થાત્ આયતને જ ધૂપાવી દેવું છે. અલ્લાહ ત્રાયાલાએ ફરમાવ્યું :

﴿يَأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تَحْفَوْنَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنِ الْكِتَابِ مِنْ أَنَّ اللَّهَ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ المائدة: ١٥

અનુવાદ : “હે ગ્રંથવાળાઓ ! અમારો રસૂલ તમારા પાસે આવી ગયો છે, જે અલ્લાહના ગ્રંથની કેટલીય એ વાતોને તમારા સામે સ્પષ્ટ કરી રહ્યો છે, જેના પર તમે પરદો નાખી રાખતા હતા, અને કેટલીય વાતોથી દરગુજર પણ કરી જતો હતો. તમારા પાસે અલ્લાહ તરફથી પ્રકાશ આવી ગયો છે અને એવો સત્ય-ગ્રંથ.” (સૂર: માઈદા, આ.૧૫)

બીજું સ્વરૂપ આયતનું ખોટું અર્થઘટન : અલ્લાહ ત્રાયાલાનો ઈરશાદ છે :

﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوَنَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسِبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ آل عمرાન: ٧٨

અનુવાદ : “એમાં કેટલાક લોકો એવા છે, જેઓ ગ્રંથ વાંચતી વખતે જ્ઞાને ઉલટ-સૂલટ કરે છે કે તમે સમજો જે કંઈ તેઓ વાંચી રહ્યા છે તે ગ્રંથના જ શબ્દો છે, જો કે તે ગ્રંથના શબ્દો નથી હોતા. તેઓ કહે છે કે આ જે કંઈ અમે વાંચી રહ્યા છીએ તે અલ્લાહ તરફથી છે, જો કે તે અલ્લાહ તરફથી નથી હોતું. તેઓ જાણી-સમજાને જૂઠ વાત અલ્લાહ સાથે જોડી દે છે.” (સૂરા: આલે ઈમરાન, આ.૭૮)

ગીજું સ્વરૂપ આયતને એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ કરી નાખવી : અલ્લાહનો ઈરશાદ છે :

﴿مَنِ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعَ غَيْرَ مُسْمَعَ وَرَأَيْنَا
لِيَأْتِيَ إِلَيْنَا سِنَّهُمْ وَطَعَنَّا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَاتُلُوا سَمِعْنَا وَأَطْعَنَا وَأَنْظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ
النَّسَاءُ ٤٦﴾

અનુવાદ : “જે લોકોએ યદ્ધૂટી પંથની રીત અપનાવી છે તેમાંથી કેટલાક લોકો એવા છે, જેઓ શબ્દાને તેના મૂળ સ્થાનેથી ફેરવી નાખે છે, અને સત્ય-ધર્મને હાનિ પહોંચાડવા પોતાની જ્ઞાને તોડી-મરોડીને કહે છે ‘સમિઅ્ઝના વ-અસયના’ અને ‘ઈસ્માયુ’ ગેર મુસ્માયુ’ અને ‘રાખીના’ (સાંભળ્યું અને મોહું ફેરવી લીધું) – જો કે જો તેઓ કહેતા ‘સમિઅ્ઝના વ-અતઅ્ઝના’ અને ‘ઈસ્માયુ’ અને ‘ઉન્જુરના’ (સાંભળ્યું અને આજ્ઞાપાલન કર્યું), તો આ તેમના જ માટે સારું હતું અને વધારે સાચી પદ્ધતિ હતી.” (સૂરા: નિસા, આ.૪૬)

ચોથું સ્વરૂપ એ અપનાવવામાં આવ્યું કે જે ગ્રંથમાં નહોતું તેને ગ્રંથમાંથી સાબિત કરી નાખવામાં આવ્યું, અર્થાત્ ગ્રંથમાં વધારો કરી દેવામાં આવ્યો. તેથી અલ્લાહ તુાલાએ ફરમાવ્યું :

﴿وَمِنْهُمْ أُمِيَّوْنَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَبَ إِلَّاً أَمَانَىٰ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَنْظُرُونَ ٧٨ ﴿٧٩﴾
الْكِتَبَ بِأَيْدِيهِمْ لَمْ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشَرُّوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ
أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ٧٩ - ٧٨﴾

અનુવાદ : “તેમના પૈકી કેટલાક અણસમજ લોકો એવા પણ હતા, જેઓ ગ્રંથના માત્ર બાધ્ય શબ્દાને જાણો છે અને માત્ર અનુમાન અને અટકળ જ કરે છે. આ લોકો માટે ‘વૈલ’ છે, જેઓ પોતાના હાથે લાખેલ ગ્રંથને અલ્લાહ તાલા તરફથી કહે છે અને એ રીતે દુનિયા કમાવે છે. તેમના હાથના લખાણ અને તેમની કમાણી માટે ‘વૈલ’ (વિનાશ) અને અફસોસ છે.” (સૂરા: બકરહ, આ.૭૮-૭૯)

આમ, એ તૌરાત, જેના પર ઈમાન લાવવું પ્રત્યેક મુસલમાન માટે આવશ્યક છે અને જેના વિશે અલ્લાહ તાલાનો આ ઈરશાદ :

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا الْتَّوْرَةَ فِيهَا هُدَىٰ وَنُورٌ ٤٤﴾

અનુવાદ : “અમે તૌરાત અવતરિત કરેલ છે, જે માર્ગદર્શન અને પ્રકાશ છે.” (સૂર: માઈદા, આ.૪૪)

તેમાં હવે શાબ્દિક ફેરફારો થઈ ગયા છે, તે તેના મૂળ સ્વરૂપમાં સુરક્ષિત રહ્યો નથી. આજે જે તૌરાત જોવા મળે છે અને પ્રચલિત છે, તે જુદી-જુદી ભાષાઓમાં જુદા-જુદા લોકો દ્વારા લખવામાં આવેલ છે. ફેરફારનો સૌથી મોટો પુરાવો તો એ છે કે આજે એ તૌરાત, જે યહૂદીઓના ત્યાં પ્રચલિત અને સ્વીકૃત છે, એ તૌરાતથી જુદો છે, જે પ્રિસ્ટીઓના ત્યાં પ્રચલિત અને સ્વીકૃત છે. કુર્અનમાં આ ફેરફારનો ઉલ્લેખ છે અને તેના માટે યહૂદીઓને જવાબદાર ઠરાવવામાં આવ્યા છે. આમ, અલ્લાહ તૃઆલાનો ઈરશાદ છે :

﴿أَنْظَمُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَمَنَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ، مِنْ بَعْدِ
مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

البقرة: ٧٥

અનુવાદ : “હે મુસલમાનો ! હવે શું તે લોકોથી તમે એ આશા રાખો છો કે તેઓ તમારા આમંત્રણાનો સ્વીકાર કરી લેશે ? જો કે તેમાંથી એક જૂથનું કામ એ રહ્યું છે કે અલ્લાહની વાણી સાંભળીને અને પછી બરાબર જાણી-સમજ લીધા પછી ઈરાદાપૂર્વક તેમાં ફેરફાર કર્યો.” (સૂર: બકરહ, આ.૭૫)

આ યહૂદીઓ હતા, જેમણે અલ્લાહના ગ્રંથમાં ફેરફાર કરવાનું સાહસ કર્યું અને સત્યને છુપાવવાની હિંમત કરી. વધુમાં, અંતિમ નબી હારત મુહમ્મદ ﷺ વિશે જે ભવિષ્યવાણીઓ હતી, તેને છુપાવવાની કોણિશ કરી, જો કે તેઓ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને સારી રીતે ઓળખતા હતા. તેથી કુર્અનમાં તેમના આ કૃત્યનો ઉલ્લેખ આ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યો છે :

﴿أَلَذِينَ أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْثُرُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ﴾

البقرة: ١٤٦

અનુવાદ : “જે લોકોને અમે ગ્રંથ આપ્યો છે તેઓ આ સ્થાનને (જેને કિબ્લા બનાવવામાં આવેલ છે) એવી રીતે ઓળખે છે, જે રીતે પોતાની સંતાનને ઓળખે છે, પરંતુ તેમાંથી એક જૂથ જાણો-જોઈને સત્યને છુપાવી રહ્યું છે.” (સૂર: બકરહ, આ.૧૪૬) આ હોવા છતાં તેઓ પોતાના ઘમંડ અને ઈધાના કારણો ઈમાન ન લાવ્યા.

તૌરાતમાં આ ઉપરાંત એવી વસ્તુઓ છે, જેના વિશે સહજ બુદ્ધિ એ માનતી નથી કે આ પણ અલ્લાહની વાણી હોઈ શકે છે; જેમ કે - અનુવાદ : “وَقَالَ الرَّبُّ إِلَهٌ: هُوَ ذَا الْإِنْسَانُ قَدْ صَارَ كَوَادِهِ مَنَا عَارِفًا - ” અને પ્રભુએ ફરમાવ્યું : ખુદા વાસ્તવમાં મનુષ્ય જ છે અને તે તેમની જેમ જ જાણો-ઓળખે છે.”

فَحَزِنَ الرَّبُّ أَنَّهُ عَمِلَ إِلَيْهِ الْإِنْسَانُ فِي الْأَرْضِ وَتَأْسَفَ فِي قَلْبِهِ –

અનુવાદ : “રબ દુઃખી થાય છે, જ્યારે મનુષ્ય કોઈ કામ કરે છે અને તેના પર અફસોસ કરે છે.”

શું એ બુદ્ધિમાં આવે એવી વાત છે કે અલ્લાહ તુઅલા સાથે દુઃખ અને અફસોસને જોડવામાં આવે. જો આવું સ્વીકારી લેવામાં આવે, તો અનિવાર્યપણે માનવું પડશે કે અલ્લાહ તુઅલાને આ વસ્તુઓનું પહેલાથી જ્ઞાન નહોતું. જ્યારે કે અલ્લાહ તુઅલા પ્રત્યેક ખામી અને ગુટિથી પર છે. એ જ પ્રમાણે તૌરાતમાં પયગંબરો વિશે એવી વાતોનો ઉલ્લેખ છે કે તે પછી તેઓ નભી (પયગંબર) હોઈ જ શકતા નથી; જેમ કે - હજરત ઈબ્રાહિમ عليه السلام વિશે છે કે તેઓ જૂઠ બોલ્યા અને હજરત હારુન عليه السلام વિશે છે કે તેમણે લોકોને વાઇરડાની પૂજા કરવાનું કહ્યું; વધુમાં હજરત સુલૈમાન عليه السلام પર આરોપ લગાવવામાં આવ્યો છે કે તેમણે કેવળ પોતાની પત્નીને ખુશ કરવા માટે મૂર્તિઓની પૂજા-અર્ચના કરી. આ વાતો આ પવિત્ર હસ્તીઓ સાથે જોડવાનું કામ કોઈ સમજદાર માણસ નથી કરી શકતો, સિવાય કે અલ્લાહ પોતાના નભી પર અવતરિત કરે. (અસ્તગાફિરુલ્લાહ)

દુષ્ટ પણ ફેરફારથી પર નથી. વર્તમાન દુષ્ટ (ખ્રિસ્તીઓનો પવિત્ર ગ્રંથ) મૂળ દુષ્ટ નથી, જે હજરત ઈસા عليه السلام પર અલ્લાહ તુઅલા તરફથી અવતરિત કરવામાં આવ્યો હતો. નસારા (ખ્રિસ્તીઓ)એ તેમાં પોતાના સાંસારિક ફાયદાઓ અને હેતુઓ માટે ઘણો વધારો-ઘટાડો કરી નાખ્યો છે. દુષ્ટનું તાજેતરનું સંસ્કરણ ફેરફારોવાનું તથા સત્ય અને અસત્યની ભેળસેળ છે. દલીલ માટે માત્ર એટલું જાણી લેવું પૂરતું છે કે વર્તમાન ચારેય દુષ્ટલો અસંખ્ય દુષ્ટલોમાંથી પસંદ કરવામાં આવી છે. બાકીને રદ કરીને કેવળ આ જ ચારને પ્રમાણિત ઠેરવી દેવામાં આવેલ છે અને તેને હજરત ઈસા عليه السلام સાથે જોડવામાં આવે છે; જ્યારે કે તેના લેખકો બીજા જ લોકો છે, જેમના નામો તેના પર લખેલા છે. પેરિસ (ફાન્સ)ના વિષ્યાત અને વિશ્વસનીય વ્યક્તિની પાસે એક અન્ય દુષ્ટની નવી પ્રત મળી આવી છે, જે બનાબાસ દુષ્ટના નામથી ઉપલબ્ધ છે. તે વર્તમાન ચારેય દુષ્ટલોથી તદ્દન ભિન્ન છે. આ પ્રત મૂળભૂત તથ્યો અને સિદ્ધાંતોમાં કુર્અનની થોડેક અંશે મેળ ખાય છે.

કુર્અનિ પોતાની એક વિશેષતા એ બતાવી છે કે તે અગાઉના ગ્રંથોની પુષ્ટિ કરવાવાળો છે. કોઈ એ પ્રશ્ન કરી શકે છે કે સ્વયં કુર્અન વર્તમાન ગ્રંથોની પુષ્ટિ કરી રહ્યો છે, તો અમે તેને ખોટા કેવી રીતે સમજીએ? વાસ્તવમાં કુર્અનની પુષ્ટિનો અર્થ એ નથી કે તે વર્તમાન ગ્રંથોના બધી વાતોની પુષ્ટિ કરે છે, બલ્કે -

પ્રથમ : કુર્અન એ વાતની પુષ્ટિ કરે છે કે વર્તમાન ગ્રંથો જે નામોથી જોવા મળે છે, તે નામોના ગ્રંથો પયગંબરો عليه السلام પર અલ્લાહ તુઅલાએ અવતરિત કરેલા હતા.

દ્વિતીય : એ કે તેમાં અલ્લાહે એકેશ્વરવાદનું શિક્ષણ આપ્યું હતું. શિર્કથી રોક્યા હતા. આભિરતના ઈનામ અને સજાની વાત કહેવામાં આવી હતી અને રિસાલત (ઈશદૂતત્વ, પયગંબરી) પર ઈમાન લાવવું આવશ્યક ઠેરવામાં આવ્યું હતું. એ જ પ્રમાણે મનુષ્યોના માર્ગદર્શન માટે કાનૂનો અવતરિત કર્યા હતા. ‘અમ્ર બિલ

મા'રુફ' (ભલાઈની આજા) અને 'નહી અનિલ મુન્કર' (બૂરાઈથી રોકવા)ની શિક્ષા આપવામાં આવી હતી. આ જ કારણ છે કે આ શિક્ષાઓ વિકૃત સ્વરૂપમાં હજુ પણ આ ગ્રંથોમાં ક્યાંક-ક્યાંક જોવા મળે છે. 'મસ્દક' (પુષ્ટિ કરનાર)ની સાથે કુર્અન્ 'મુહૈમીન' (સંરક્ષક) પણ છે, અર્થાત્ અગાઉના ગ્રંથોમાં જે વિકૃતિ અને ફેરફાર થયા છે, કુર્અન્ તેના તરફ પણ અંગૂલિ-નિર્દેશ કરે છે. એહલે-કિતાબ (યહૂદીઓ અને પ્રિસ્ટીઓ, ગ્રંથવાળાઓ)ને અલ્લાહે ફરમાવ્યું :

﴿قُلْ يَأَهْلَ الْكِتَبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَنِّيٌ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾
المائدة: ٦٨

અનુવાદ : “સ્પષ્ટ કહી દો કે હે એહલે કિતાબ ! તમે કદાપિ કોઈ મૂળ આધાર પર નથી, જ્યાં સુધી કે તૌરાત અને દુંજલ અને એ અન્ય ગ્રંથોને સ્થાપિત ન કરો, જે તમારા તરફ તમારા રબ તરફથી અવતરિત કરવામાં આવેલ છે.” (સૂર: માઈદા, આ.૬૮)

